

សេចក្តីផ្តើមការណ៍របស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលស្តីពីអតិផរណានិងភាពក្រីក្រនៅកម្ពុជា:

ការព្រួយបារម្ភនិងសេចក្តីស្នើសុំចំណាត់ការពីសំណាក់អ្នកប្រតិបត្តិនិងអ្នករៀបចំគោលនយោបាយ

សេចក្តីផ្តើម

ការកើនឡើងថ្លៃទំនិញប្រើប្រាស់នៅលើពិភពលោកពិសេសថ្លៃប្រេង និងម្ហូបអាហារបានក្លាយជា ការព្រួយបារម្ភដ៏ធំចំពោះប្រទេសជាច្រើននាពេលថ្មីៗនេះ ពីព្រោះការកើនឡើងថ្លៃម្ហូបអាហារអាចនឹងធ្វើ អោយមនុស្សរាប់លាននាក់ធ្លាក់ចូលក្នុងភាពក្រីក្រ។ ក្នុងប្រទេសមួយចំនួនភាពតានតឹង និងការអស់សង្ឃឹម របស់ជនក្រីក្របានធ្វើអោយមានការធ្វើបាតុកម្មតវ៉ាដូចជានៅក្នុងប្រទេសហៃទី អេហ្ស៊ីប ហ្វីលីពីន ថៃ ឥណ្ឌូនេស៊ី និងអ៊ីតាលី។ ដូចគ្នានឹងប្រទេសដទៃទៀតនៅក្នុងពិភពលោក កម្ពុជាក៏ទទួលរងផលប៉ះពាល់ពី អតិផរណាខ្ពស់ដែរ ក្នុងនោះថ្លៃម្ហូបអាហារបានកើន ឡើងរហូតដល់ ២៤.២%ⁱⁱ ក្នុងចន្លោះខែមករា ឆ្នាំ២០០៧ និងខែមករា ឆ្នាំ២០០៨។ ប្រជាជនកម្ពុជាក្រីក្របំផុត២០% មានការលំបាកខ្លាំងក្នុងការដោះស្រាយជាមួយការ កើនឡើងថ្លៃ ទំនិញនេះ ពីព្រោះពួកគេត្រូវចំណាយជាមធ្យមដល់ទៅ៨៣%ⁱⁱⁱ នៃចំណាយសរុបរបស់ខ្លួនទៅ លើម្ហូបអាហារ និងភេសជ្ជៈ។

ការព្រួយបារម្ភ

ការកើនឡើងថ្លៃម្ហូបអាហារអាចធ្វើអោយភាពក្រីក្រនៅកម្ពុជាកាន់តែកើនឡើង

អតិផរណាជះឥទ្ធិពលដល់មនុស្សគ្រប់ៗគ្នា ប៉ុន្តែបង្កអោយមានផលប៉ះពាល់ ខ្លាំងបំផុតទៅលើអ្នក ក្រីក្រ។ អ្នកក្រីក្របំផុត ក្នុងចំណោមប្រជាជនដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រចំណាយស្ទើរតែទាំង ស្រុងនៃប្រាក់ចំណូលរបស់ខ្លួនទៅលើម្ហូបអាហារ ហើយដោយសារតែថ្លៃម្ហូបអាហារកើនឡើងខ្ពស់ អ្នកក្រីក្រ ទាំងនេះទំនងជាទទួលបានតិចជាងមុន ឬទទួលបានម្ហូបដែលពុំសូវមាន ជីវជាតិ។ ជាលទ្ធផលបានធ្វើអោយ ពួកគេកាន់តែមានភាពអត់ឃ្លាន ផលិតភាពធ្លាក់ចុះ និងរកកំរើបានតិចជាងមុន និងអាចប្រឈមនឹងជំងឺ ផ្សេងៗកាន់តែខ្លាំង។ ស្ថានភាពនេះជារឿងជាក់ស្តែង ហើយដែលគ្មាននរណាម្នាក់អាចបដិសេធបានឡើយ។

ដោយសារតែប្រាក់ខែរបស់ជនក្រីក្រ និងក្រុមងាយរងគ្រោះមិនកើនឡើងច្រើនដូចអតិផរណា ក្រុមទាំងនេះជាទូទៅធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពក្រីក្រកាន់តែខ្លាំងថែមទៀត។ ករណីខ្លះមានការអះអាងថាគ្រួសារ ខ្លះអោយកូនឈប់រៀនដើម្បីជួយរកចំណូលផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារ ឯគ្រួសារខ្លះទៀតឈប់អោយកូនទៅរៀនដោយ សារតែពួកគេត្រូវចំណាយសម្រាប់គ្រូបង្រៀនខ្ពស់ជាងមុន^{iv} ។

ជារួមអតិផរណាមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានទៅ លើទ្រព្យសម្បត្តិ សុខភាព ការអប់រំ និងឱកាសចិញ្ចឹមជីវិត។

អតិផរណាធ្វើអោយលទ្ធភាពកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅកម្ពុជាធ្លាក់ចុះ

ក្រៅពីការជះឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ទៅលើជនក្រីក្រ ការកើនឡើងថ្លៃទំនិញជារួមនៅលើទីផ្សារធ្វើ អោយកិច្ចប្រឹងប្រែងការអភិវឌ្ឍន៍នៅកម្ពុជាទាំងមូលមានការធ្លាក់ចុះ។ ជាក់ស្តែងនៅឆ្នាំ២០០៧ អង្គការ ការិយាល័យកម្ពុជាបានគ្រោងថវិកាចំនួន ១ លានដុល្លារអាមេរិកសម្រាប់ សាងសង់អគារមន្ទីរពេទ្យព្យាបាលភ្នែក

ថ្លៃមួយនៅក្នុងខេត្តតាកែវ ។ ប៉ុន្តែដោយសារអតិផរណាខ្ពស់ ការចំណាយលើការសាងសង់ជាក់ស្តែងនៃអគារមន្ទីរពេទ្យដែល នេះនៅដើមឆ្នាំ២០០៨ បានកើនឡើងដល់ទៅ ១.៦ លាន ដុល្លារអាមេរិក គឺកើនឡើង ៦០% ។

ករណីស្រដៀងគ្នានេះក៏អាចនឹងកើតឡើងផងដែរចំពោះថវិកាអភិវឌ្ឍន៍របស់រដ្ឋាភិបាល និងដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍របស់ ខ្លួន។ ទោះបីជាថវិការបស់រដ្ឋាភិបាលក្នុងច្បាប់ថវិកាឆ្នាំ ២០០៨ មានការកើនខ្ពស់ជាងច្បាប់ ថវិកាឆ្នាំ ២០០៧ ចំនួន ១៦% ក៏ដោយ ក៏លទ្ធផលនៃអត្រាអតិផរណាក្នុងកម្រិត ១៨.៧% ហាក់ដូចជាធ្វើឱ្យ លទ្ធភាពចំណាយជាក់ស្តែងរបស់ រដ្ឋាភិបាលមានសភាពតិចជាងឆ្នាំមុន។ ការធ្លាក់ចុះនៃថវិកាពិត រួមជាមួយ នឹងឥទ្ធិពលនៃការកើនឡើងថ្លៃទំនិញនៅលើ ទិផ្សរទៅលើស្ថានភាពអាហារូបត្ថម្ភ និងការអប់រំរបស់គ្រួសារ នីមួយៗ ធ្វើឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាល ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមួយកាន់ តែលំបាកជាងមុនក្នុងការសម្រេចបានគោលដៅ អភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋាភិបាល និង គោលដៅអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ។

ការកើនឡើងថ្លៃម្ហូបអាហារ: ជាឱកាស ឬជាបញ្ហាប្រឈមសម្រាប់កម្ពុជា

ថ្លៃម្ហូបអាហារខ្ពស់ផ្តល់នូវឱកាសសម្រាប់វិស័យកសិកម្មរបស់កម្ពុជាតាមរយៈការបង្កើនផលិតកម្ម។ ទោះបីជា កម្ពុជាប្រមូលផលស្រូវភាគច្រើនបាន១ដងក្នុងមួយឆ្នាំក្តី ក៏ប្រទេសនេះនាំចេញស្រូវប្រហែល ២លានតោនក្នុង១ឆ្នាំហើយ ពិតជាអាចផលិតស្រូវលើសពីតម្រូវការប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុក^៧ ។ ផលិតកម្មកសិកម្ម បន្ថែមអាចជម្រុញតាមរយៈការបង្កើនចំនួន ដងនៃការផលិតក្នុងមួយឆ្នាំ បង្កើនការវិនិយោគលើការគ្រប់គ្រងទឹក និងការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពផលិតកម្មនិងស្តុក ។

ឱកាសដែលថ្លៃម្ហូបអាហារខ្ពស់ផ្តល់ឱ្យ ពុំមែនមានន័យថាប្រជាជនក្រីក្រចំនួន ៩១ភាគរយដែលរស់ នៅទីជនបទ នោះនឹងទទួលបានប្រាក់ចំណូលខ្ពស់ជាងមុនដោយស្វ័យប្រវត្តិឡើយ។ យោងតាមរបាយការណ៍ ចែករំលែកកំណើនរបស់ ធនាគារពិភពលោកឆ្នាំ២០០៧ បានប៉ាន់ស្មានថា ប្រហែល៤៦%នៃគ្រួសារនៅជនបទ គឺជាអ្នកគ្មានដី ឬមានដីតិចជាង ០.៥ ហិកតាក្នុង១គ្រួសារ ។ ទិន្នន័យនេះបង្ហាញថាជនក្រីក្រទំនងជា មិនអាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការកើនឡើងថ្លៃម្ហូបអាហារ ទេដោយសារតែទំហំដីដែលពួកគេកាន់កាប់ មានកំណត់។ ផ្ទុយទៅវិញ គ្រួសារគ្មានដី ឬខ្វះដីនៅជនបទទាំងនេះត្រូវការទិញ អង្ករបន្ថែមសំរាប់សេចក្តីត្រូវ ការប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្លួន។ បញ្ហាប្រឈមមួយទៀតសម្រាប់៦០% នៃប្រជាជនកម្ពុជា ដែលធ្វើការ នៅក្នុងវិស័យកសិកម្មក្នុងការទាញយកផលប្រយោជន៍ពីឱកាសនេះគឺការកើនឡើងថ្លៃប្រេង និងកត្តាផលិតកម្ម កសិកម្មដទៃទៀត ។

កត្តាទាំងនេះប្រហែលជាកម្រិតផលិតភាពកសិកម្ម និងធ្វើអោយថ្លៃដើមផលិតកម្មកាន់តែខ្ពស់ ហើយជារួមអាចធ្វើ ឱ្យផលិតផលមិនអាចប្រកួតប្រជែងជាមួយនឹងទំនិញនាំចូលពីប្រទេសជិតខាង។ លើសពី នេះទៅទៀតកសិករកម្ពុជាភាគច្រើន មានសមត្ថភាព និងដើមទុនមានកំណត់ដើម្បីជម្រុញផលិតកម្មរបស់ខ្លួន ។

សំណើរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល

ជាការឆ្លើយតបទៅនឹងអតិផរណាខ្ពស់ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានអនុវត្តវិធានការមួយចំនួនដើម្បីដោះស្រាយផលប៉ះ ពាល់នៃអតិផរណា។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលសូមកោតសរសើរចំពោះរដ្ឋាភិបាលក្នុងការចាត់វិធានការទាំងនោះដើម្បីកាត់ បន្ថយឥទ្ធិពលនៃអតិផរណាទៅលើជនក្រីក្រ។ លើសពីនេះទៅទៀតអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំ

វេទិកាពិភាក្សាថ្ងៃនេះក៏ចង់ចូលរួមចំណែកនូវយោបល់របស់ខ្លួនទៅកាន់សហគមន៍ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល វិស័យឯកជន ប្រទេសម្ចាស់ជំនួយ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាដែលមានបំណងជួយដោះស្រាយបញ្ហារួមគ្នា ។

ក្នុងប្រអប់ខាងក្រោមនេះគឺជាសេចក្តីស្នើរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលក្នុងនោះសំណើចំបងៗបីរួមមាន៖

- បង្កើនជំនួយម្ហូបអាហារ កម្មវិធីការពារសង្គមកិច្ច និងការផ្តល់ឥណទានខ្នាតតូចតាមគោលដៅ ។
- ពិនិត្យឡើងវិញនូវស្តុកស្រូវឯកជន និងសាធារណៈ និងចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីធានាថាស្តុកទាំងនេះអាចបំពេញតម្រូវការសម្រាប់ប៉ុន្មានខែបន្ទាប់នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៨ និងដើម្បីធានាថា ស្រូវប្រាកដជាមាននៅស្តុកសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ការប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុកមុនពេលរដូវច្រូតកាត់ខាងមុខ ។
- បង្កើនផលិតកម្មស្រូវ បន្លែ សាច់ និងត្រីតាមរយៈផលិតករខ្នាតតូច ដោយការជួយជម្រុញតាមរយៈ ការវិនិយោគឯកជន និងសាធារណៈនៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម គ្រប់គ្រងទឹក និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។

សំណើរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលសុំឱ្យមានការងារស្រាយចំពោះផលប៉ះពាល់របស់អតិថិជន

សហគមន៍

- គួរបង្កើនផលិតកម្មម្ហូបអាហារដែលផលិតនៅតាមផ្ទះដូចជាការដាំបន្លែ ចិញ្ចឹមសត្វ និងធ្វើវារីវិប្បកម្មដើម្បីជួយផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការគ្រួសារបានគ្រប់គ្រាន់ និងឈានទៅផលិតលើសសម្រាប់លក់នៅលើទីផ្សារ ។
- ស្តារ និងគ្រប់គ្រងប្រភពទឹកនិងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រសម្រាប់បម្រើតម្រូវការប្រើប្រាស់របស់គ្រួសារនិងសហគមន៍ ។
- គ្រួសារនីមួយៗត្រូវរៀបចំដើម្បីសុវត្ថភាពស្បៀងសម្រាប់គ្រួសាររបស់ខ្លួនឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ។
- លើកកម្ពស់ការជ្រើសរើសពូជ បច្ចេកទេសកសិកម្ម និងសមត្ថភាពរក្សាទុក ។

អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល

- បង្កើនការផ្សព្វផ្សាយក្នុងការជួយឱ្យសហគមន៍យល់ដឹងពីដើមហេតុ និងឥទ្ធិពលនៃការកើនឡើងថ្លៃម្ហូបអាហារដើម្បីឱ្យពួកគេអាចត្រៀមលក្ខណៈក្នុងការទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីឱកាសដែលលេចឡើងថ្មីៗ និងការជំនះបញ្ហាប្រឈមដែលមិនបានរំពឹងទុកមុន
- គាំទ្រ និងពង្រីកគម្រោងដែលជួយធានាសន្តិសុខស្បៀងនៅកំរិតសហគមន៍ ដូចជា ការបង្កើតធនាគារស្រូវសហគមន៍ និងសហករណ៍ទីផ្សារស្រូវជាដើម ។
- ដំណើរការគម្រោងដែលជួយសហគមន៍ក្នុងការផលិតម្ហូបអាហារបន្ថែមសម្រាប់ការប្រើប្រាស់របស់គ្រួសារ និងសម្រាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្មចំពោះការផលិតដែលលើសពីតម្រូវការប្រើប្រាស់ ។
- បង្កើនការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសក្នុងការពង្រីកផលិតកម្មស្រូវតាមរយៈការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រផលិតស្រូវមួយដើម និងការជ្រើសរើសពូជស្រូវផ្សេងៗ ការចិញ្ចឹមសត្វ និងវារីវិប្បកម្ម ។
- អនុវត្តឥណទានគោលដៅខ្នាតតូចសម្រាប់ជនក្រីក្រដូចជាមូលនិធិ Vision Fund របស់អង្គការទស្សនៈពិភពលោក គម្រោងមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុដោយការសន្សំរបស់អង្គការសេដ្ឋកិច្ច និង កម្មវិធីមូលនិធិសន្សំសហគមន៍ និង និងការអភិវឌ្ឍសហគ្រាសខ្នាតតូចរបស់អង្គការការីតាស
- ដើរតួនាទីជាភ្នាក់ងារក្នុងការផ្តល់នូវព័ត៌មានសុក្រឹត្យ និងទាន់ពេលវេលាពីតម្លៃទីផ្សារទៅឱ្យសហគមន៍

- ដើរតួនាទីជាភ្នាក់ងារក្នុងការផ្តល់ជំនួយម្ហូបអាហារបន្តពីរដ្ឋាភិបាល ប្រទេសម្ចាស់ជំនួយ និងវិស័យឯកជនទៅកាន់ក្រុមដែលទទួលបានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងបំផុត ។

វិស័យឯកជន

- នៅក្នុងកាលៈទេសៈចាំបាច់នេះ វិស័យឯកជនគួរតែចូលរួមចំណែកមនុស្សធម៌ផងដែរទៅកាន់ប្រជាជនដែលទទួលបានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងបំផុតតាមរយៈរដ្ឋាភិបាល អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ឬអង្គការមនុស្សធម៌ដទៃទៀត ។
- វិនិយោគបន្ថែមក្នុងវិស័យកសិកម្មដើម្បីបង្កើតការងារ ជម្រុញផលិតកម្មក្នុងស្រុក បង្កើនចង្វាក់ផលិតកម្ម និងទីផ្សារ និងពង្រឹងការនាំចេញផលិតផលសម្រេច ។
- បង្កើនប្រាក់បៀវត្សរ៍ដូច្នោះទើបបុគ្គលិក កម្មករ អាចដោះស្រាយនិងស្ថានភាពកើនឡើងនៃការចំណាយការរស់នៅ ។

សហគមន៍ម្ចាស់ជំនួយ

- បង្កើនជំនួយម្ហូបអាហារ និងបង្កើនកម្មវិធីការពារសង្គមកិច្ចដែលរួមមាន៖ ជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់ កម្មវិធីផ្តល់អាហារូបត្ថម្ភដល់កុមារតាមសាលារៀន អាហារូបត្ថម្ភដល់ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះជិតសម្រាល អាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយមេរោគអេដស៍ និងរបេង គម្រោងធានារ៉ាប់រងសុខភាព និងមូលនិធិសុខាភិបាលសម្រាប់ជនក្រីក្រជាដើម ។ បើតាមរបាយការណ៍ថ្មីៗនេះរបស់ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ីបាន បង្ហាញថា លទ្ធភាពគ្របដណ្តប់នៃកម្មវិធីការពារសង្គមកិច្ចរបស់កម្ពុជានៅមានកម្រិតទាបបើប្រៀបធៀបទៅនឹងបណ្តាប្រទេសផ្សេងៗដែលមានកម្រិតអភិវឌ្ឍន៍ប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ។
- បង្កើនបរិមាណជំនួយជាទម្រង់ជំនួយឥតសំណង និងគ្មានលក្ខខណ្ឌដើម្បីបំពេញតាមកាតព្វកិច្ចទីក្រុង Monterrey ។
- ផ្តល់ការគាំទ្រក្នុងការលើកកម្ពស់ផលិតកម្មម្ហូបអាហារខ្នាតតូចក្នុងស្រុកដើម្បីជួយឱ្យជីវភាពរស់នៅរបស់ជនក្រីក្រមានភាពប្រសើរឡើង និងជួយឱ្យពួកគេចាកផុតពីភាពក្រីក្រ ។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

យុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលខ្លី

- សហការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីបង្កើនជំនួយម្ហូបអាហារ និងពង្រឹងកម្មវិធីការពារសង្គមកិច្ចដែលបានពណ៌នាខាងលើក៏ដូចជាបង្កើនប្រាក់សោធន៍វត្តរបស់រដ្ឋសម្រាប់យោធន៍ពិការ និងជនពិការស៊ីវិល ។
- ធានាសន្តិសុខស្បៀង និងធានាថាស្តុកស្រូវ អង្ករ មានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ដោះស្រាយកង្វះខាតភ្លាមៗ ឬការកើនឡើងថ្លៃទំនិញ ។
- ពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវស្តុក និងអនុវត្តវិធានការសមស្របដើម្បីធានាថាស្តុកស្រូវ អង្កររបស់ជាតិអាចបំពេញតម្រូវការសម្រាប់រយៈពេលដែលនៅសល់ក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ និងដើម្បីធានាថាមានស្រូវអង្ករគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់តម្រូវការប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុក ។
- លើកទឹកចិត្ត និងជួយគាំទ្រដល់ការបង្កើនផលដើមរដូវវស្សាក្នុងចន្លោះខែឧសភា និងសីហា ។
- បង្កឱ្យមានទុនកាន់តែច្រើនសម្រាប់ការទិញស្រូវទុកក្នុងកំឡុងពេលប្រមូលផលបន្ទាប់នៅខែសីហា ។

យុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលវែង

- បង្កឱ្យមានកិច្ចការប្រាក់ទាបកាន់តែច្រើនសម្រាប់ជួយជម្រុញការទិញស្រូវស្តុកទុក ។
- ជួយគាំទ្រ និងជម្រុញការនាំចេញអង្ក (មិនមែនស្រូវ) ដោយផ្ទាល់ ។
- ជម្រុញការពង្រីកផលិតកម្មកសិកម្មដោយផ្តោតលើពូជស្រូវដែលប្រើប្រាស់កត្តាផលិតតិចដូចជា ប្រពលវប្បកម្មស្រូវមួយដើម និងជម្រុញផលិតកម្មលក្ខណៈគ្រួសារ ដូចជាការចិញ្ចឹមសត្វមាន់ ទា ការដាំដុះបន្លែ និងវារីវប្បកម្ម ។
- អនុវត្តនយោបាយពន្ធនៅលើដីដែលទុកទំនេរដែលនឹងជួយលើកជម្រុញឱ្យការប្រើប្រាស់ដីទាំងនោះឱ្យមានផលិតភាព ។
- ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច និងលប់ចោលដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចណាដែលមិនមានដំណើរផលិតកម្ម ។
- ផ្តល់នូវដីសម្បទានសង្គមកិច្ចទៅឱ្យសហគមន៍ដែលគ្មានដីទើបពួកគាត់អាចចូលរួមចំណែកក្នុងការបង្កើនផលដូចជាការដាំដុះស្រូវ និងការចិញ្ចឹមសត្វជាដើម ។
- ស្នើរសុំឱ្យរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បង្កើនការវិនិយោគទៅលើការធ្វើប្រពលវប្បកម្មក្សេត្រសាស្ត្រ ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ដែលវិស័យទាំងនេះកន្លងមកមានការវិនិយោគតិចតួច និងគួរតែទទួលបានជាវិស័យអាទិភាពដោយហេតុថា ៩១% នៃអ្នកក្រីក្រគឺរស់នៅតាមទីជនបទ ហើយការវិនិយោគសាធារណៈនៅក្នុងវិស័យទាំងនេះអាចជួយកសិករតូចតាច ក្នុងការបង្កើនផលិតកម្មរបស់ខ្លួន និងបង្កើនជីវភាពឱ្យបានប្រសើរឡើងនៅពេលដែលថ្លៃស្រូវអង្ករឡើងថ្លៃខ្ពស់ដូចបច្ចុប្បន្ន ។
- ពិនិត្យឡើងវិញនូវវិធានការដែលបានដាក់ចេញកន្លងមកដើម្បីដឹងថាតើវិធានការទាំងនោះមាន ប្រសិទ្ធភាពក្នុងការជម្រុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅកម្ពុជាដែរឬទេ ។

ⁱ International Herald Tribune April 16, 2008. UN addresses food production, poverty and rising prices.
ⁱⁱ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ (ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៨) : សៀវភៅសន្ទស្សន៍ថ្លៃទំនិញប្រើប្រាស់
ⁱⁱⁱ វេទិកានៃអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ស្ថិតិកម្ពុជា (ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧) : សៀវភៅឃ្លាំមើលការអភិវឌ្ឍកម្ពុជា: អ្នកដែលរងគ្រោះបំផុតពីអតិថិជន
^{iv} វេទិកាជាមួយកសិករ និងកម្មកររោងចក្រកាត់ដេរ រៀបចំដោយអង្គការការិតាសកម្ពុជា នៅខេត្តកណ្តាល ថ្ងៃទី ២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៨ ។
^v កាសែត បែបបច្ចុប្បន្ន ថ្ងៃទី ០១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨: កម្ពុជាពុំបានបំពេញនូវសក្តានុពលភាពកសិកម្មរបស់ខ្លួន, អ្នកជំនាញការនិយាយ ទំព័រ ២៣ ។